

at der intet er blevet af det hele, skal de være overmaade dygtige Dialektikere og Jonglører, dygtigere, end de plejer at være.

Det ærede Medlem henviser saa til, at de Konservative oppe i Landstinget har stillet et Forslag, som vi ikke har villet have med at gøre. Det er rigtigt; de har stillet et Toldforslag, der muliggjorde Gennemførelsen af omfattende Toldforanstaltninger, og om dette har vi sagt: det lader sig ikke gennemføre; men det er ganske urigtigt, naar det ærede Medlem mener at kunne hævde, at der ikke fra vor Side har vist sig nogen Tilbøjelighed til at tale med de Konservative om Tingene. Gud bevares, det har jeg gjort et Par Gange om Ugen i den Tid, Sagen har ligget i Landstinget, og jeg har ogsaa baade i Udvalget og i Tinget tilkendegivet den Villighed, jeg altid har til at undersøge og arbejde paa, hvorvidt isolerede Foranstaltninger kunde tages op til eventuel Gennemførelse og har positivt for en bestemt Industris Vedkommende spurgt, hvorvidt man vilde være med til i Enighed at søge en Ordning tilvejebragt for denne, men har desværre ingen som helst Medvirkning faaet hverken fra den ene eller fra den anden Side af en saadan Art, at der har kunnet blive noget deraf. De Konservative har afvist de Realiteter, som de kunde have faaet i den Lov, der blev forelagt for over 3 Maanedere siden, de Realiteter, som Industrien øjnede, og som Industriens Folk forstod ikke burde afvises. Og naar det ærede Medlem nu afviser det ved at sige, at Regeringen har ikke villet andet end møde med Tilbud om Penge som Støtte, saa spørger jeg: Hvad er de Konservatives Krav om Told andet end Krav om Støtte under en anden Form, Krav om Penge under en anden Form, d. v. s. Penge, som man lader Befolkningen betale direkte i Form af indirekte Afgifter; men vi har ment, at hvis der skulde være Tale om at betale noget for at støtte Industrien, saa lad hele Samfundet bære den Byrde, som Krisen nødvendiggør at skulle bære.

Det ærede Medlem opholdt sig atter ved den Udtalelse af Forsvarsministeren ved en Lejlighed, ved hvilken han havde bebredt den forrige Regering, at den ikke sørgede for at faa Produktionen i Gang, og jeg kan her stadig henholde mig til, hvad jeg sagde før, at dette var jo fuldkommen berettiget og rigtigt Angreb overfor den Regering, der havde Flertallet i begge Ting og kunde gennemføre, hvad der var nødvendigt for at sætte Produktionen i Gang.

Det er derimod et ganske urimeligt Angreb overfor den nuværende Regering, der ikke har Flertal i Landstinget, og som møder en Modstand netop fra de to Partiers Side, som besidder Flertallet der. Og i den Henseende er det ærede Medlem Hr. Pürschel jo ikke i Tvivl om, hvorledes Stillingen er. Det blev i en Tale under Grundskyldlovens Behandling her i Folketinget netop fremhævet overfor Venstre: Det, det kommer an paa, hed det, er Flertallet i Landstinget — og den, der sagde det, var det ærede Medlem Hr. Pürschel. Den Dag var han ikke i Tvivl om, hvad det var, det kom an paa, men i Dag kan det ærede Medlem ikke faa Øje paa, at det er derovre fra, Vanskelighederne kommer, fra hans Parti og Partiet Venstre i det andet høje Ting. Det gælder Kriseloven, og det gælder Stillingen til de arbejdsløse, og det vil ikke blive de Konservative muligt at ryste den Skyld af sig, som de i højeste Grad har for, at Erhvervskrisen ikke har mødt den Hjælp, som den rettelig burde have mødt fra Samfundets Side.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Den af *Pürschel* fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen (se ovenfor) *forkastedes* med 113 Stemmer mod 22.

Ændringsforslag til Forslag til Beslutning af Brorsen m. fl. af *L. D. Rasmussen* og *Rode* *vedtoges* med 73 Stemmer mod 62.

Det saaledes ændrede Forslag til Beslutning *vedtoges* med 74 Stemmer mod 62.

Formanden: Jeg skal lade den som Nr. 5 paa Dagsordenen opførte Sag udgaa. Den sidste Sag paa Dagsordenen bliver saaledes:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Mærkning af Heste og klobbærende Dyr, der indføres her til Landet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5957; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 6309).

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold.) Det er givet.